

L'ONU de les ciutats

A principis de maig, amb 2.946 representants, es va fundar a París Ciutats i Governaments Locals Units (CGLU). Neix de la fusió de la Unió Internacional d'Autoritats Locals (IULA), fundada al 1913, d'arrels anglòfones, amb la Federació Mundial de Ciutats Unides (FMCU), fundada al 1957, d'influència francòfona, i amb la incorporació de Metròpolis, fundada al 1984, que es converteix en la secció de grans ciutats d'aquesta nova associació mundial.

Ara, al principi del tercer mil·lenni, la meitat de la població mundial viu en les ciutats, i aquestes agafen cada vegada més protagonisme en el concert mundial, tant davant dels organismes internacionals com davant dels estats. Avui no es pot fer política municipal sense tenir en compte la globalització, les transformacions polítiques, econòmiques i tecnològiques que s'estan produint. Per això, les ciutats han de tenir la capacitat de negociar directament amb els organismes internacionals, inclosa l'ONU. Per exemple, no sembla de rebut que una ciutat no pugui negociar amb el Banc Mundial sense passar pels condicionants del seu estat.

CGLU és, com diu **Marta Suplicy**, alcaldessa de Sao Paulo, "la veu unida que parla per les ciutats", és l'instrument per vehicular i desenvolupar la seva política internacional i contribuir a reformar les actuals institucions mundials. Però també ha de ser un gran foro de debat, un gran moviment amb idees que, davant dels estats, defensi i promou la democràcia, la descentralització dels serveis i l'autonomia local, la pau i les innovacions en la governabilitat local. El segle XXI serà, com es diu, el segle de les ciutats si hi ha més descentralització, més competències i poder per a les ciutats i, consegüentment, més recursos per solucionar els problemes plantejats.

En aquest context de relacions internacionals i de relacions amb els estats, aquesta nova associació municipalista

Josep Roig, secretari general de Metròpolis, associació que aglutina les grans ciutats del món

que ja s'està denominant l'ONU de les ciutats, ha d'abordar els grans reptes que té el món urbà. En primer lloc continuar la tradició històrica de les ciutats de ser garantia dels drets de les persones i, per tant, com va dir **Delanoë**, alcalde de París, "lluitar contra tot tipus de discriminació". En segon lloc, cal garantir l'accés a l'aigua, aquest pot ser un difícil problema en el futur. En tercer lloc, el tema de la salut, sobre tot l'accés als medicaments i el combat contra la sida, el pal·ludisme, la tuberculosi. I en quart lloc, impedir la fractura i l'exclusió digital de àmplies capes de població i de determinades zones geogràfiques.

En tots aquests moviments internacionals que darrerament s'han produït, Barcelona i l'Àrea Metropolitana han jugat un paper important, tot participant activament en la Conferència d'Assentaments Humans d'Istanbul el 1996, punt d'inici del procés de creació de CGLU, o, per exemple, en Metròpolis, que és l'or-

ganització que aglutina les ciutats i les àrees metropolitanes de més d'1 milió d'habitants, que té l'alcalde de Barcelona com a president, a **Josep Roig** com a secretari general i a Barcelona com a seu, tot això sense oblidar que el president de l'Entitat Metropolitana de Medi Ambient (EMMA) presideix la comissió sobre la Gestió de Residus Urbans.

Estem situats en el rovell de l'ou, ja que la CGLU té la seu a Barcelona i **Joan Clos** és un dels seus vicepresidents. És bo que des de Barcelona i des de l'Àrea Metropolitana es continuï fent política internacional, és bo per al territori metropolità ser present, participar i jugar papers actius per tal de trobar les millors solucions als nostres problemes, però també als grans reptes que les ciutats de tot el món tenim plantejats.

Josep Maria Corral i Belorado